

Jagt eller Husfid, det er Præste- og Lærergerningen, men naar der tales om Undervisning i Erhvervsvirksomhed ved Seminariet, maa Hensigten med at indføre dette Fag være at dygtiggøre Grønlænderne i saa høj Grad som muligt til at drive deres Erhverv, for at de derigennem kunne blive saa velstillede som paa nogen Maade muligt. Grundlaget herfor skal og bør, mener jeg, lægges i Børneskolen. Dette anser jeg for at være i fuld Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa Skolevæsenet udvikler sig ogsaa her i Danmark og i hele den øvrige Verden.

Nu vil jeg ganske vist pointere, at man naturligvis ikke, naar Talen er om Grønlænderne, maa gaa ud fra Forholdene her i Danmark og mene, at man kan indrette det, paa samme Maade i Grønland. Den Erhvervsvirksomhed, der læres her i Danmark, vilde f. Eks. for en stor Del slet ikke kunne passe oppe i Grønland. Men det er heller ikke det, jeg tager Sigte paa, men Princippet for, hvorledes Undervisningen skal og bør være. Det Princip, man herhjemme gaar ud fra, er, at der i stigende Grad ved Undervisningen tages Sigte paa Erhvervsvirksomheden. Vi have overalt i Landet i vore Børneskoler i stigende Grad indført Sløjdundervisning i Drengeklaserne og Husgerningsundervisning i Pigeklaserne. Det er Ting, som tage Sigte paa den Gerning, Eleverne fremtidig skulle udføre. Disse Fag ere ikke komne ind i vore Skoler uden Kamp, det er noget forholdsvis nyt, men den Betragtningssmaaade, at det er praktisk og rigtigt, saa tidligt som muligt at vænne Børnene til Arbejde, der kan komme dem til Nytte senere hen i Livet, har vundet Sejr og vinder bestandig mere og mere Terrain. Ser man hen til den videregaaende Undervisning, viser det sig, at der overalt omkring i Byerne i stigende Grad oprettes tekniske Skoler, som direkte tage Sigte paa Erhvervslivet, idet deres Formaal er at dygtiggøre de unge Mennesker til at drive det Erhverv, de vælge sig. Endvidere ser man, hvorledes der ude paa Landet i stigende Grad oprettes Landbrugs- og Havebrugsskoler ligeledes med det Formaal for Øje i stigende Grad at dygtiggøre Ungdommen til Erhvervsvirksomhed.

Naar det er saaledes her, hvor det dog neppe er saa nødvendigt at gaa den Vej som oppe i Grønland, mener jeg, at man langt mere bør tage Sigte derpaa ved de grønlandske Skoler. Her i Landet vil man have let Adgang til ad anden Vej at kunne lære sit Erhverv. Vi have haft dygtige

Haandværkere og Landbrugere, ogsaa før vi fik Sløjdundervisningen, de tekniske Skoler og Landbrugsskolerne. Her i Landet kunde man maaske sige: Vi kunne godt naa Maalet uden disse Skoler, men det er dog praktisk, rigtigt og godt, at de ere blevne indrettede. I Grønland vil det derimod vistnok være en hel Del vanskeligere at undvære Undervisning i Erhvervsvirksomhed. Det saa godt som eneste Erhverv, de have, nemlig Sælhundefangst, gaar jo tilbage af to Grunde, for det første, fordi Havet deroppe bliver fattigere og fattigere paa Sæler, men ogsaa fordi det stadig gaar tilbage med Grønlændernes Færdighed i at fange disse Dyr. Et stigende Antal Grønlændere er ikke Sælhundefangere og kunne ikke drive det Erhverv, der er deres saa godt som eneste. Disse Mennesker maa nødvendigvis nedsynke i Fattigdom; naar deres eneste Erhverv gaar til Grunde, eller de ikke ere i Stand til at drive det, have de ikke noget at leve af. De leve alligevel, men det maa jo være under Forhold, der ere i høj Grad fattigere og langt daarligere, end de egentlig burde være. Der bør derfor tages fat paa Undervisningen i Erhvervsvirksomhed i selve Børneskolen.

Med Hensyn til Grønlændernes væsentligste Erhverv, Sælhundefangsten, er det, som anført, en Kendsgerning, at alt for mange Grønlændere ikke ere i Stand til at drive dette Erhverv, fordi alt for mange af dem for sent ere komne til at beskæftige sig med Kajakroning. Denne er jo meget vanskelig og farlig for dem, som ikke forstaa den. Vi hørte jo en Skildring af den, da det ærede Medlem for Esbjerg talte om grønlandske Forhold. Og naar Børnene ikke fra Barndommen komme til at lære Kajakroningen, tør de ikke vove sig ud i Kajaker, men faa Skræk derfor og tør ikke bruge de til Sælhundefangsten nødvendige Redskaber. Man kan jo ikke henvise til, at de kunne blive underviste af Forældrene, da disse i mange Tilfælde ikke selv ere i Stand til at drive dette Erhverv. Der er da ingen anden Vej at gaa end at begynde i Børneskolen med Undervisningen. Det maa man jo lige saa godt kunne, som man kan undervise i Svømning i de københavnske Skoler. Som det ærede Medlem for Esbjerg fremhævede, undervise de Forældre, der ere i Stand til det, deres Børn allerede inde i Hytten, idet de allerede her sætte dem ind i Begyndelsesgrundene, saa at de kunne de Bevægelser, de skulle gøre, naar de skulle ro Kajakken, allerede inden